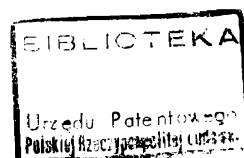
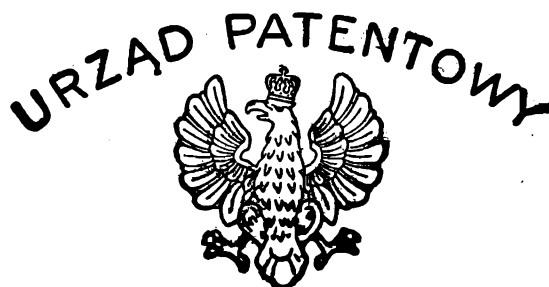

20 maja 1926 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

A01d, 59/12

Nr 3376.

International Harvester Company
(Chicago, Stany Zjednoczone Ameryki).

Kl. 45 ~~C~~ 33.45 ~~C~~ 59/12**Kłębek szpagatu.**

Zgłoszono 1 lipca 1920 r.

Udzielono 6 listopada 1925 r.

Pierwszeństwo: 31 stycznia 1918 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Niniejszy wynalazek dotyczy kłębka szpagatu, zwłaszcza szpagatu stosowanego w wiązankach żniwnych. Wynalazek zmierza do tego, aby w najmniejszej przestrzeni pomieścić możliwie największą ilość sznura i zapobiec zarazem skłębianiu się sznura oraz płataniu.

W wiązankach lub tym podobnych maszynach kłębek znajduje się w skrzynce i szpagat rozwija się w miarę wiązania snopów. Okazało się, że kłębki, zwijane sposobem zwykłym, np. tak zwanym uniwersalnym posiadają dążność wybrzuszenia się, a następnie płatania, szczególnie przy osiągnięciu warstw zewnętrznych kłębka. Zgodnie z wynalazkiem poważną tę niedogodność usuwa się w ten sposób, że na zwykłych zwojach układa się uzwojenie uzupełniające, które utrzymuje u-

zwojenie normalne w porządku rozwijania szpagatu, a nadto zapobiega wybrzuszeniu się kłębka na końcach, jak również i skłębianiu w chwilach, gdy kłębek doznaje ciśnienia bocznych.

Na załączonym rysunku fig. 1 wyobraża widok boczny kłębka, a fig. 2 — jego widok perspektywiczny.

Uzwojenie wewnętrzne, czyli główne posiada postać zwykłą, np. uniwersalną, a więc zwartą i zwięzłą. Składa się ono, jak wiadomo, ze zwojów spiralnych, biegnących w stosunku długości kłębka tam i zpowrotem. Po ukończeniu tego uzwojenia powstają występy 11, które właśnie najłatwiej spadają i płaczą się podczas odmotowywania sznura.

Aby temu zapobiec, stosuje się warstwę zewnętrzną 12, ściśle nawiniętą na po-

wierzchnię walcową kłębka 10, najpraktyczniej sposobem otwartym, jak to wskazuje rysunek. Powierzchnie końcowe 13 ciała środkowego 10 są płaskie. Końce uzwojenia 12 przylegają ściśle do tych powierzchni płaskich, pozostawiając jednak pewną część wolną. Powierzchnia zewnętrzna 15 warstwy 12 jest pochyła, wskutek czego powstaje ciśnienie, jak przy przedmiocie związanym, dzięki czemu końce warstwy zewnętrznej wywierają skierowane ku wnętrzu ciśnienie na powierzchnie końcowe zewnętrzne ciała 10. Doświadczenie wykazuje, że ciśnienie to zapobiega w stopniu bardzo wysokim dążności kłębka do paczenia się w kierunku podłużnym, skoro kłębek doznaje ciśnień bocznych. Ponieważ końce kłębka 10 są płaskie, uzwojenie przeto zapewnia największą oszczędność miejsca.

Należy oczywiście uważać, aby uzwojenie 12 stanowiło przedłużenie uzwojenia wewnętrznego i całkowita ilość szpagatu składała się z obu tych uzwojeń.

Kłębek zwinięty w ten sposób, czyni zadość wszelkim wymaganiom maszyn żniwnych (wiązałek). Rzecz jednak prosta,

że oprócz tego, nadaje się on również i do wszelkiego innego użytku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kłębek szpagatu o uzwojeniu walcowym z otworem środkowym, znamieny tem, że na uzwojenie główne wewnętrzne, nawija się w sposób otwarty warstwę zewnętrzną, pozostawiając pewną przestrzeń naokoło otworu środkowego wolną.

2. Kłębek według zastrz. 1, znamieny tem, że na płaskich czołach głównego ciała wewnętrznego, nawinięta jest warstwa zewnętrzna w taki sposób, że pośrodku części pozostawionej naokoło otworu środkowego posiada ona grubość większą, niż na krawędziach płaskich czoła kłębka, celem wywarcia skierowanego do wnętrza ciśnienia, przeciwdziałającego wybrzuszeniu się kłębka pod wpływem ciśnienia bocznego.

International Harvester
Company.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

